

отъ най-хубавата материя и като станете сутринъ, веднага се опашете. И мъже, и жени, и деца—всички сами трѣбва да се опасватъ. Млади и стари, пригответе си по единъ поясъ, който да увиете три пѣти около кръста си и да благодарите, че сами можете да се опасвате. Като го свалите, закачете го на единъ гвоздей, да бѣде готовъ за следната сутринъ. Свещенъ е поясътъ, съ който човѣкъ самъ се опасва! Когато приемете една Божествена мисълъ, или едно Божествено чувство, веднага трѣбва да се опашете. Следъ това свалете пояса и си починете. Като излѣзете вънъ, на работа, пакъ се опашете. Свършите ли работата си, свалете пояса.

Който е опасанъ, той е младъ. Който не е опасанъ, той е старъ.

„Когато бѣше младъ, ти самъ се опасваше и ходѣше, дето щѣше“.

Сега и на васъ пожелавамъ, сами да се опасвате.

---

12. Беседа отъ Учителя, държана на 17 ноемврий, 1929 г.

София. — Изгрѣвъ.